

F. t. L. om Indførelse af en ny Matrikul og Oprettelse af Tingbøger for Fanø.

ikke er holdt i jour, og som formentlig har været beregnede paa at omfatte alle tinglyste Dokumenter.

Registreringen af Behæftelsesdokumenter er alene sket ved Notering i Navne- og Panteregistret, medens Adkomstdokumenterne dels er noteret i Navne- og Panteregistret og dels i Pantebøgerne i Marginen udfør det nærmest foregaaende Adkomstdokument, dog kun for saa vidt dette har kunnet findes, hvortil krævedes, at Tinglysningstidspunktet for Sælgerens Adkomst var angivet i Adkomstdokumentet.

Da Ejendommene ikke er særskilt matrikulerede, men kun betegnede, for saa vidt de er bebyggede, med et saakaldt Lægds- og Husnummer eller Brandforsikringsnummer, og for saa vidt de er ubebyggede, kun ved de tilgrænsende Lods-ejeres Navne, er det forbundet med store Vanskeligheder at identificere de enkelte Ejendomme, der ofte bestaar af en Mængde Smaaparcer.

For at afhjælpe disse Ulemper har Landbrugsministeriet efter Forhandling med Justitsministeriet ladet Øen opmaale og kortlægge, og det foreslaas nu at lade udarbejde en Matrikul paa Grundlag af denne Opmaaling og den i sin Tid udførte Matrikulstaksation og paa Grundlag af Matrikulen at udarbejde Tingbøger i Overensstemmelse med de for det øvrige Kongerige gældende Bestemmelser i Lov Nr. 111 af 31 Marts 1926 om Tinglysning og den dertil sig sluttende Anordning Nr. 298 af 26. November 1926.

Men det foreliggende Materiale kan ikke benyttes ved Udarbejdelsen af Tingbøgerne. Dels har en stor Del af de nuværende Ejere ikke tinglyste Adkomster paa deres Ejendomme og kan vanskeligt skaffe saadanne, fordi de tidligere Ejeres Adkomster ej heller er blevet tinglyst, og dels har mange af de før Tinglysningens Ikrafttræden tinglyste Adkomster faaet Retsanmærkning om ældre Adkomstmangel og om, at intet kan kunnet attesteres om de paa Ejendommen hvilende Hæftelser, og med Hensyn til Pantebrevene vil det af det ovenanførte fremgaa, at det vil være ugørligt med Sikkerhed at identificere Debitorerne eller Pantet.

For at faa en Ordning af Ejendomme og Panteforholdene foreslaas det, at Dommeren ved en af det Offentlige anlagt Retsdag indkalder alle og enhver, der maatte have Rettigheder i faste Ejendomme paa Fanø, til at fremkomme med deres Krav og derefter giver Dom for, i hvilken Udstrækning de fremsatte Krav er godkendte.

Forelagte Lovforslag m. m.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

Ved den i Aarene 1924—27 foretagne Opmaaling er der lagt særlig Vægt paa at konstatere, hvilke Jorder hver enkelt Ejer besidder, samt Grundlaget for hans Ejendomsret. Efterhaanden som Opmaalingen skred frem, er Ejerne indvarslet til at møde for at paavise for en Skelkommission — bestaaende af den Landinspektør, som har ledet Opmaalingen, og to af vedkommende Sogneraad udmeldte Mænd — Grænserne for deres Lodder og til at medbringe Dokumenter til Godtgørelse af deres Ejendomsret.

Den i Paragrafens 2. Stykke omhandlede Fremlæggelse maa dog anses for nødvendig bl. a. for at faa indført i Matrikulen de Forandringer i Ejendomsforholdene, som har fundet Sted efter Skel- paavisningsforretningerne.

Til § 2.

Ved Udarbejdelsen af Matrikulen vil som Regel hver Ejendom kun faa eet Matrikulnummer. Hvor Ejendomme har Jorder i begge Sogne, vil Jorderne i hvert af disse dog blive matrikuleret for sig. Jorder, der besiddes af flere i Forening, uden at nogen af Ejerne kan paavise en bestemt Lod eller Del af samme, som udelukkende tilhører ham, anføres ligeledes i Matrikulen under eet Matrikulnummer. Hvor det ved Oprettelsen af Tingbøgerne maatte vise sig, at en Ejendom bestaar af flere Lodder, der er forskelligt behæftede, bør Dommeren dog forlange det paagældende Matrikulnummer delt, saaledes at hver af Ejendommens forskelligt behæftede Dele betegnes med særskilt Matrikulnummer.

Til §§ 3—7.

Anvendelsen af den i disse Paragrafer foreslaede Fremgangsmaade kan neppe frembyde Betænkelighed.

Virkningen af den afsagte Dom er ifølge § 6 kun, at den paagældende erhverver Legitimation som Ejer, Panthaver m. v., saaledes at det staar den muligt bedre berettigede aabent ad Domstolsvejen at gøre sine Indsigelser gældende overfor den legitimerede, og for at der ikke skal kunne næres Betænkelighed med Hensyn til Dommens Virkning overfor Panthaverne, foreslaas det i § 3 in fine gjort til Pligt